

Αθήνα, 27/6/12

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΠΕΦ: Ενημέρωση για μία από τις επιδοτήσεις της ηλεκτροπαραγωγής από φυσικό αέριο με 50 εκ. ευρώ στο α' πεντάμηνο 2012

Το α' 5μηνο η επιδότηση της ηλεκτροπαραγωγής από φυσικό αέριο μέσω του Μηχανισμού Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους κόστισε στους καταναλωτές τουλάχιστον 50.000.000, 000 ευρώ.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα παρατηρείται μια προσπάθεια στρέβλωσης της πραγματικότητας και αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης σχετικά με τα πραγματικά αίτια που οδήγησαν και εξακολουθούν να οδηγούν σε οικονομική ασφυξία το ηλεκτρικό σύστημα της χώρας. Όλες αυτού του τύπου οι αναφορές καταλήγουν αυθαιρέτως και άνευ μαθηματικής τεκμηρίωσης ότι αιτία του κακού είναι οι ΑΠΕ και δη τα φωτοβολταϊκά αποσιωπώντας επιμελώς τόσο την προφανή διόγκωση του ελλείμματος του ΛΑΓΗΕ (κατά τουλάχιστον 5.500.000 Ευρώ μηνιαίως) σε περίπτωση έναρξης αμοιβής των παραγωγών ΣΗΘΥΑ με Feed in Tariff (γεγονός για το οποίο ο ΣΠΕΦ έχει ήδη προσφύγει στο ΣτΕ) όσο και τις αναίτιες «επιδοτήσεις» που απολαμβάνει η ηλεκτροπαραγωγή από φυσικό αέριο και που μόνο κατά το α' πεντάμηνο του 2012 κόστισαν στους Έλληνες καταναλωτές τουλάχιστον 50.000.000 Ευρώ μέσω του Μηχανισμού ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους (ΜΜΚ).

Οι μονάδες ηλεκτροπαραγωγής από φυσικό αέριο όταν καλούνται να λειτουργήσουν στο τεχνικό τους ελάχιστο (το οποίο και ορίζεται στο 60% της ονομαστικής τους ισχύος) αμείβονται με το μεταβλητό τους κόστος πλέον περιθωρίου 10% (μηχανισμός ΜΜΚ), και όχι με την δηλωθείσα ανταγωνιστική προσφορά τους στα πλαίσια του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού (ΗΕΠ) και της Οριακής Τιμής Συστήματος (ΟΤΣ) που αυτός εκκαθαρίζεται από τον ΛΑΓΗΕ. Έτσι καταρχήν παύει να υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των μονάδων αυτών και συνεπώς το ρίσκο της μη ένταξης τους στο σύστημα αν κάποια προσφορά τους αποδειχθεί ακριβότερη από τον ανταγωνισμό οπότε απορριφθεί. Τους τελευταίους μήνες δυστυχώς ωστόσο, παρατηρείται έντονα το φαινόμενο να λειτουργούν οι μονάδες ηλεκτροπαραγωγής από φυσικό αέριο στο τεχνικό τους ελάχιστο αποφεύγοντας έτσι τον ανταγωνισμό. Ας σημειωθεί εδώ πως ο ανταγωνισμός στην ηλεκτροπαραγωγή από ορυκτά καύσιμα είναι βασικό στοιχείο υγείας της αγοράς αφού στις εν λόγω τεχνολογίες δεν υπεισέρχεται καμία στοχαστικότητα (π.χ. λόγω καιρού που υφίσταται στις ΑΠΕ) όσον αφορά την διαθεσιμότητα τους ανά πάσα στιγμή. Πολύ δε περισσότερο όταν η έλλειψη στοχαστικότητας αυτή ανταμείβεται κίολας από τον ΑΔΜΗΕ με τα Αποδεικτικά Διαθεσιμότητας Ισχύος (ΑΔΙ) και συγκεκριμένα με την πάγια αμοιβή των 45.000 ευρώ /MW εγκατεστημένης ισχύος ετησίως ασχέτως χρόνου λειτουργίας.

Η ουσιαστικότερη στρέβλωση ωστόσο αρχίζει όταν οι μονάδες αυτές συνεχίζουν να λειτουργούν στο τεχνικό τους ελάχιστο ακόμη και όταν η ζήτηση είναι χαμηλή και υπό ορθολογικές συνθήκες θα έπρεπε να τεθούν εκτός συστήματος αφού η ζήτηση καλύπτεται επιτυχώς από τις φθηνότερες λιγνιτικές μονάδες (π.χ. τις νυχτερινές ώρες). Η υγιής δηλαδή αρχιτεκτονική της αγοράς στα πλαίσια του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού (ΗΕΠ) και της ΟΤΣ με την οποία αυτός εκκαθαρίζεται, προβλέπει ότι η ένταξη μονάδων στο σύστημα γίνεται σταδιακά και ανάλογα με την ζήτηση για φορτία, εκκινώντας πάντοτε από τις φθηνότερες μονάδες και οδεύοντας αυξανομένων των αναγκών προς τις ακριβότερες, σύμφωνα με τις επίσημες προσφορές τους. Σε καμία περίπτωση δηλαδή ο διαχειριστής, με σκοπό να καλύψει κάποιο πρόσθετο φορτίο, δύνανται να εντάξει στο σύστημα μια ακριβότερη μονάδα μειώνοντας ή αφήνοντας απ' έξω μια φθηνότερη και χωρίς να υπάρχει πραγματικό τεχνικό πρόβλημα της φθηνότερης.

Δυστυχώς στην Ελλάδα ο παραπάνω ορθολογισμός παρακάμφθηκε με την θέσπιση του Μηχανισμού ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους (ΜΜΚ) ως καταρχήν προσωρινού μέτρου πριν έξι χρόνια, ενώ η συνέχιση της ύπαρξης του ακόμη και σήμερα με συνεχείς παρατάσεις ίσως αποτελέσει την αιτία της οικονομικής κατάρρευσης εν τέλει της αγοράς συνολικά. Παρεμβαίνοντας ο μηχανισμός αυτός εντάσσει –καθ' υπέρβαση κάθε λογικής- συστηματικά και προνομιακά στο σύστημα καθημερινά και για πολλές κυρίως νυχτερινές ώρες τις ακριβότερες μονάδες φυσικού αερίου εις βάρος των φθηνότερων λιγνιτικών. Έτσι οι καταναλωτές (βιομηχανικοί και οικιακοί) ζημιώνονται αφού πληρώνουν ακριβότερα την ενέργεια που κάλλιστα θα μπορούσαν να απολαύσουν φθηνότερα, η ΔΕΗ επίσης ζημιώνεται αφού οι λιγνιτικές της μονάδες υπολειτουργούν και ο διαχειριστής καταβάλλει στους παραγωγούς αυτούς σημαντικά ποσά που κανονικά θα απέφευγε. Επιτομή της στρέβλωσης αυτής είναι η πλήρης πλέον αναντιστοιχία του πραγματικού χονδρεμπορικού κόστους ηλεκτρικής ενέργειας με την επίπλαστη κατά τα λοιπά ΟΤΣ αφού όλη η ενέργεια που εγχέεται στο σύστημα μέσω του ΜΜΚ δεν προσμετράται σε αυτήν. Έτσι σχεδόν μοναδική πρακτική χρησιμότητα της ΟΤΣ απομένει να είναι η δυσφήμιση των ΑΠΕ αφού το πλήρες κόστος τους (feed-in-tariff) συγκρίνεται αποκλειστικά με τον «φανταστικό» αυτό αριθμό (που αποτελεί υποσύνολο του κόστους της συμβατικής ηλεκτροπαραγωγής) για τον υπολογισμό του τέλους ΕΤΜΕΑΡ και των άλλων κατ' επίφαση πόρων τους. Ας δούμε όμως την πραγματικότητα σε αριθμούς:

Κατά τις νυχτερινές ως επί τω πλείστον ώρες και προκειμένου οι μονάδες φυσικού αερίου να παραμείνουν σε λειτουργία στο τεχνικό τους ελάχιστο, που κανονικά λόγω περιορισμένης ζήτησης θα έπρεπε να τεθούν εκτός, μερικές ή και όλες οι λιγνιτικές μονάδες (παρ' ότι φθηνότερες) αναγκάζονται οικειοθελώς να μειώνουν την ισχύ τους ώστε παραδόξως να προκύψει χώρος για τις ακριβότερες φυσικού αερίου. Όμως:

- Κατά τις νυχτερινές ώρες η ΟΤΣ κινείται στα επίπεδα των 40 ευρώ / MWh που άπτεται της λειτουργίας – προσφοράς των λιγνιτικών.
- Το πλήρες Μεταβλητό Κόστος +10% στο τεχνικό ελάχιστο των μονάδων φυσικού αερίου κινείται στα επίπεδα των 100 ευρώ / MWh.
- Έτσι η ενέργεια που υποκαθιστούν οι μονάδες φυσικού αερίου πληρώνεται πολύ ακριβότερα από τον διαχειριστή στα 100 ευρώ / MWh συγκρινόμενη με

την λιγνιτική που ορθολογικά έπρεπε να είναι προτιμητέα ως φθηνότερη και θα πληρωνόταν στα 40 ευρώ / MWh στα πλαίσια της ΟΤΣ.

- Μια τυπική ημέρα με υψηλά φορτία και λειτουργική διαθεσιμότητα των λιγνιτικών μονάδων, εξαιτίας της «οικιοθελούς» μείωσης της ισχύος των φθηνότερων λιγνιτικών (κατά μέσο όρο 10 λιγνιτικές μονάδες μειώνουν κατά 40% το φορτίο τους για 6 ώρες ημερησίως) προς ένταξη μέσω του ΜΜΚ των διπλάσια και πλέον ακριβότερων μονάδων φυσικού αερίου, ποσότητα ενέργειας τουλάχιστον 6.750 MWh εγχέεται ημερησίως από αυτές και συνεπώς η αγορά επιβαρύνεται καθημερινά με το ποσό των 405.000 ευρώ (6.750 MWh x (100ευρώ – 40ευρώ) από την στρέβλωση αυτή, αφού η διαφορά μεταξύ της ΟΤΣ (40 ευρώ / MWh) και του ΜΜΚ+10% (100 ευρώ / MWh) πληρώνεται στους παραγωγούς αυτούς στα πλαίσια του Μηχανισμού ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους (ΜΜΚ) και ανακτάται πλήρως από τους Προμηθευτές και εν συνεχεία τους καταναλωτές.

Με βάση τα ανωτέρω αλλά και τα αναλυτικά στοιχεία εκκαθάρισης του συστήματος για το πρώτο πεντάμηνο του 2012, η λιγνιτική παραγωγή που υποκαταστάθηκε μόνο κατά τις βραδινές ώρες, γιατί σε αρκετές περιπτώσεις υπήρξε υποκατάσταση και σε άλλες ώρες της ημέρας παρότι οι αντίστοιχες λιγνιτικές μονάδες ήταν διαθέσιμες, ήταν συνολικά 804.000 MWh και κατανέμεται ως εξής:

Περίοδος	Ενέργεια από μονάδες Φ.Α. μέσω ΜΜΚ*
Ιανουάριος 2012	110.000 MWh
Φεβρουάριος 2012	53.000 MWh
Μαρτίος 2012	143.000 MWh
Απρίλιος 2012	245.000 MWh
Μάιος 2012	253.000 MWh
Σύνολο 1^{ου} 5μήνου 2012	804.000 MWh

*Επίσημα στοιχεία ΑΔΜΗΕ

Συνεπώς υπάρχει επιβάρυνση του καταναλωτή κατά το α' πεντάμηνο του 2012 της τάξης των 48.240.000 ευρώ (804.000 MWh x (100 – 40) ευρώ/MWh) από την στρέβλωση του ΜΜΚ ο οποίος αφενός εντάσσει τεχνηέντως και καθ' υπέρβαση κάθε λογικής ακριβότερες μονάδες στην θέση των φθηνότερων και αφετέρου τα χρήματα αυτά δεν περνούν μέσα από το ανταγωνιστικό χρηματιστήριο του ΗΕΠ και της ΟΤΣ την οποία και εν τέλει κατάφορα νοθεύουν αφού παρακάμπτοντας την, την κρατούν σε ένα τεχνητά χαμηλό και πλασματικό επίπεδο. Έτσι το τέλος ΕΤΜΕΑΡ το οποίο χρηματοδοτεί τον ΛΑΓΗΕ για τις ΑΠΕ πρέπει να καλύψει ένα πολύ μεγαλύτερο εύρος διαφοράς Εγγυημένης Τιμής (Feed-in-Tariff) – ΟΤΣ, δυσφημώντας τις χωρίς πραγματική αιτία αφού το πρόβλημα συνίσταται στον αφαιρετέο της πράξης που παραμένει πλασματικά χαμηλός εξαιτίας της στρέβλωσης του ΜΜΚ. Ας σημειωθεί τέλος εδώ ότι η επιβάρυνση του καταναλωτή από τον ΜΜΚ δεν περιορίζεται αποκλειστικά στα ανωτέρω ποσά που αφορούν μόνο στο προφανές σκέλος της υποκατάστασης φθηνής λιγνιτικής ενέργειας την νύχτα. Υπάρχουν επιπλέον κι αρκετές άλλες ώρες μέσα στην ημέρα όπου οι μονάδες φυσικού αερίου δεν αμείβονται βάσει της ανταγωνιστικής προσφοράς τους στα πλαίσια του ΗΕΠ, αλλά βάσει της υψηλότερης τιμής που προκύπτει από τον ΜΜΚ.

Αξίζει τέλος να επισημανθεί ότι η αμοιβή μέσω του ΜΜΚ που θεσμοθετήθηκε ως προσωρινή και διατηρείται μέσω παρατάσεων εδώ και μία βετία είχε αρχικά προσαύξηση 5% ενώ αυτή αυξήθηκε σε 10% τον Δεκέμβριο του 2010 (ΦΕΚ Β' 2046 / 3-12-10).

Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές πως οι μονάδες φυσικού αερίου εξασφαλίζουν σημαντικά έσοδα μέσω του ΜΜΚ και μάλιστα καθ' υπέρβαση κάθε λογικής ανταγωνισμού, τα οποία και εισπράττουν από τον ΑΔΜΗΕ που πληρώνει κανονικά. Έτσι έχουν περιορίσει σημαντικά την έκθεση τους στον ΛΑΓΗΕ που βρίσκεται σε στάση πληρωμών επί τρεις μήνες προς τις ΑΠΕ για τις οποίες και αποτελεί μοναδική πηγή εισοδήματος.

Καταλήγοντας λοιπόν είναι απολύτως προφανές πως αν δεν καταργηθεί άμεσα ο ΜΜΚ ως όφειλε άλλωστε ήδη, δεν είναι δυνατόν να ομιλούμε για εξορθολογισμό της αγοράς και για μοντέλο Feed-in-Premium στις ΑΠΕ βασισμένο στην ΟΤΣ. Η κατάργηση του ΜΜΚ θα δημιουργήσει έναν υγιή ανταγωνισμό στην ενέργεια, η οποία θα βασίζεται πρωτίστως στην αξιοποίηση του εγχώριου και φθηνού λιγνιτικού πλούτου σε συνδυασμό και με την ανάπτυξη του εθνικού ενεργειακού μας προϊόντος των ΑΠΕ χωρίς στρεβλώσεις.

ΤΕΛΟΣ

Σημείωση για τους συντάκτες: Ο ΣΠΕΦ (Σύνδεσμος Παραγωγών Ενέργειας με Φωτοβολταϊκά) ιδρύθηκε τον Μάρτιο του 2009 με σκοπό βάσει του καταστατικού του την προάσπιση των συμφερόντων των παραγωγών ενέργειας από φωτοβολταϊκά συστήματα. Πρόκειται για κατ' εξοχήν επιστημονικό αλλά ταυτόχρονα και επιχειρηματικό σύνδεσμο αφού τα μέλη όλα έχουν υλοποιήσει επενδύσεις στην παραγωγή ενέργειας από φωτοβολταϊκά. Στο σύνδεσμο περιλαμβάνονται εταιρείες μέλη με εγκατεστημένη ισχύ από 20kW ως αρκετά MW αφού η επιχειρηματικότητα στην παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκά συστήματα αποτελεί τον βασικό προσανατολισμό των εταιρειών -μελών. Προς τον σκοπό αυτό αλλά και για λόγους συνοχής προϋπόθεση εγγραφής μέλους στον ΣΠΕΦ είναι η πρότερη υλοποίηση της σχετικής φωτοβολταϊκής επένδυσης. Ως εκ τούτου στον προθάλαμο του ΣΠΕΦ υφίσταται σημαντικός όγκος αιτημάτων εγγραφής τα οποία με την υλοποίηση των σχετικών επενδύσεων θα ενσωματωθούν και αυτά στην δύναμη του συνδέσμου.